

Miquel Martí i Pol

VINT-I-SET POEMES
EN TRES TEMPS

CINC ESGRAFIATS
A LA MATEIXA PARET

LLIBRE DELS
SIS SENTITS

MIQUEL MARTÍ I POL

VINT-I-SET POEMES
EN TRES TEMPS

seguits de

CINC ESGRAFIATS A LA MATEIXA PARET

i

LLIBRE DELS SIS SENTITS

NOTES DE L'AUTOR

Edicions 62

La primera edició de *Vint-i-set poemes en tres temps* va aparèixer el 1972 a la col·lecció Els Llibres de l'Escorpi/Poesia, d'Edicions 62.

La primera edició de *Cinc esgrafiats a la mateixa paret* va aparèixer el 1975 a la sèrie Tarot, publicada per Lumen.

La primera edició de *Llibre dels sis sentits* va aparèixer el 1977 dins el volum *Amb vidres a la sang*, tercer de l'obra poètica de l'autor a Llibres del Mall (Curial).

Els textos que reproduïm són els que va establir Pere Farrés per al segon volum de l'edició de l'obra poètica de Miquel Martí i Pol a la col·lecció Clàssics Catalans del Segle XX, d'Edicions 62 (1991); n'hem actualitzat l'ortografia.

Les notes de l'autor provenen dels volums 11 (1998) i 14 (2001) de la Biblioteca Martí i Pol, d'Edicions 62.

Primera edició en aquesta col·lecció: febrer del 2021

© Hereus de Miquel Martí i Pol, 2010, 2020

Disseny de la coberta: Jordi Romero

© d'aquesta edició: Edicions 62, s.a.
Diagonal, 662 – 08034 Barcelona
www.edicions62.cat

Fotocomposició: Moelmo
Impressió i relligat: Limpergraf
ISBN: 978-84-297-7919-6
Dipòsit legal: B. 418-2021

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

TAULA

VINT-I-SET POEMES EN TRES TEMPS

<i>El temps penja de múltiples agulles...</i>	9
Mireu-me bé: soc l'altre...	11
No demano gran cosa...	13
Això ja ens ve d'antic...	14
A voltes...	15
Dos homes vells que ara pugen l'escala...	16
Els qui cada diumenge, muntats en automòbils...	17
Aquest home que seu davant de casa seva...	18
Aquest poema...	19
Estén el llenç a la paret...	20
Devia ser un Maig tèrbol...	21
Amb gust de prunes verdes...	22
Abans de qualsevol projecte...	23
Aquesta espera d'ara...	24
Això passava a la tardor...	25
Ha sorgit de la boira...	26
Cada matí, abans de sortir de casa teva...	27
Quina poca remor aquesta vida d'ara...	28
De mi, en sé poca cosa...	29
El més difícil, doncs, és sobreviure...	30
Tal vegada seríem menys sorruts...	31
Ai, quin pes tan feixuc...	32
Del bosc, abans tan pròxim...	33
Com hauria estat bell...	34
¿Es pot dir amb foc encara...	35

Si fos de tu...	36
Pots girar el calendari a l'inrevés...	37
Aquesta remor que se sent no és de pluja...	38

CINC ESGRAFIATS A LA MATEIXA PARET

L'ombra que faig si cloc els punys...	43
L'ull endeví, color de poma al punt...	44
Dellà el mirall algú crida la mort...	45
Clava les ungles a l'escorça...	46
Clos de miralls, la cambra, i jo al bell mig...	47

LLIBRE DELS SIS SENTITS

Ve de ponent com sempre aquest mal vent...	51
I a totes les orelles...	53
No fa pas gaire temps...	56
Passo la mà pel llom de les muntanyes...	59
No em coixeja cap vers...	61
Ombra i forcall, l'enyor reblà silencis...	65

NOTES DE L'AUTOR

Nota a <i>Vint-i-set poemes en tres temps</i>	71
Nota a <i>Cinc esgrafiats a la mateixa paret i Llibre dels sis sentits</i>	73

VINT-I-SET POEMES
EN TRES TEMPS

(1970-1971)

*El temps penja de múltiples agulles.
La primera és d'or;
la segona, de plata;
la tercera, de llauna;
i les altres no ho sé.
Darrere cada porta
hi ha gent que agita cascavells
ran mateix del fondal temptador
de les paraules.*

Mireu-me bé: soc l'altre.
Coix de dos peus,
sorrut i solitari.
No vinc d'enlloc
i escric per sobreviure.
Desfaig camins
perquè no sé dreces.
Reprenc costums.
Si ara pogués, jauria
pels marges clars
amb noies de pell fosca.
Però he crescut
i algú m'ha omplert de vidres
tota la sang.
Mireu-me bé: coixejo.
No tinc sinó
la veu que em representa.
Adollo mots
i els mots em purifiquen.

Emergiré de mi mateix el dia
que un vent terral
m'eixugui els ulls. Són altes
les espases de foc
d'aquesta lluita

que em serva dret
contra la por i el somni.

Mireu-me bé,
mireu-me bé: soc l'altre.

No demano gran cosa:
poder parlar sense estrafer la veu,
caminar sense crosses,
fer l'amor sense haver de demanar permisos,
escriure en un paper sense pautes.

O bé, si sembla massa:
escriure sense haver d'estrafer la veu,
caminar sense pautes,
parlar sense haver de demanar permisos,
fer l'amor sense crosses.

O bé, si sembla massa:
fer l'amor sense haver d'estrafer la veu,
escriure sense crosses,
caminar sense haver de demanar permisos,
poder parlar sense pautes.

O bé, si sembla massa...